

volna. Nagy visszatetszést kelt Konstantinápolyban az is, hogy *Konstantin* görög király *Sabbah Eddin* herceget, akinek hír szerint szintén szerepe van az összeesküvésben, *kihallgatáson fogadta*.

Zsugori városrendezés.

— Három éves program 600000 koronáért. —
Megválasztották a városrendezési bizottságot. —

(Saját tudósítónktól.) A város tanácsa szombaton délelőtti rendkívüli ülést tartott, amelyen városrendezési kérdésekkel foglalkozott. Miután megállapodtak abban, hogy a jövő évi városrendezés költségeire mekkora összeget fordít — *kétszázhuszezer koronát!* — megválasztotta a városrendezési bizottságot, végül utasította a mérnökséget, hogy a városrendezési programot 1914-től 1916-ig, tehát *három* esztendőre állítsa össze. Mielőtt rátérnénk arra, hogy a kétszázhuszezer koronából micsoda városrendezési programot lehet adni, amikor egyedül a Szent István-tér rendezése csekély 420.000 koronába kerül, itt közöljük a tanácsnak a mérnökséghez intézett átiratát, amelyben még direktívákat is ad, hogy a városrendezési munkálatok közül a sürgősség szempontjából melyiket vegyék bele a jövő évi programba elsősorban. Ime a tanács határozata:

— Utasítjuk a mérnöki hivatalt, hogy a városrendezésre nézve egy oly programot állítson egybe, amely 1914—1916-ik évig, vagyis három évre meghatározza a szükségesebb jellegű kövezési, feltöltési és csatornázási munkálatokat; a tervezet egybeállításánál figyelembe veendő lesz a városnak pénzügyi helyzete s különösen azon körülmény, hogy a költségvetésbe

városrendezési költség címén évenként legfőleg 350.000 korona felvételére számíthat.

A programtervezetbe mint sürgősen megoldandó tételek fölveendőek lesznek: a Kossuth Lajos-sugárut folytatólagos rendezése, a Kálvária- és Szent István-terek feltöltése, az új köztisztasági telephez vezető utvonalak kövezése és csatornázása, a Csongrádi-sugárut kikövezése, az Alsótiszapart rendezése stb.

A vonatkozó tervek és költségvetés 15 nap alatt lesz a tanácshoz beterjesztendő s a beérkezés után a városrendezési bizottsággal letárgyalandó.

Majd ezután a városrendezési bizottságot a következő városi tisztviselőkből és törvényhatósági bizottsági tagokból állította össze a tanács:

A bizottság Lázár György dr. polgármester ur, illetve helyettesének elnöklete alatt a következő tagokból alakított meg: Bokor Pál helyettes polgármester, mint előadó, Faragó Ödön dr. tiszti főorvos, Váradi Jenő, alszámvevő, továbbá Barmos György, Bíró Benő, Bokor Adolf, Csernovits Agenor, Derszib Béla, Frankl Antal, Funák Károly, Hírháger Ferenc, Jászai Géza, Kiss Gyula, Kormányos Benő dr., Korom Pál, Kovács József, Kószó István dr., Kövessy József, Krausz József dr., Lantos Béla, Lichtenegger Gyula, Obláth Lipót, Pálffy Dániel, Pillich Kálmán, Regdon Sándor, Rosenfeld Nándor, Rósa Izsó dr., Schütz István, Somlyódy István dr., Sőreghy Mátyás dr., Szijártó Albert, Szmolány Nándor, Vajda Béla, Vajda Sándor, Várhelyi József, Végman Ferenc és Wimmer Fülöp bizottsági tagok. A bizottság jegyzője Ördög Lajos dr. osztályjegyző.

Miről Lázár dr. polgármester, Bokor Pál helyettes polgármester, a tanács összes

tagjai, a mérnöki hivatal, valamint a fent megnevezett bizottsági tagok végzésileg értesítendőek.

A tanács határozata szerint tehát a mérnökség városrendezési költség címén évenként legfőleg 350.000 korona felvételére számíthat. Ez a 350.000 korona azonban korántsem 350.000 korona, mert ebből még levonandó az az összeg, amit évenként a burkolatok és a meglévő csatornák fentartására kell fordítani. Ez pedig 130.000 korona. De lássuk tisztán. Három évre összesen háromszor 350.000, tehát 1 millió 50.000 koronát bocsát a tanács a mérnökség rendelkezésére. Ebből levonandó háromszor 130.000, vagyis összesen 390.000 korona fentartási költségek címén, marad *tehát a három éves városrendezési program megvalósítására 660.000 korona*. De még *ez sem tiszta összeg*. Ennek a terhére íródott ugyanis az a 40.000 korona többletkiadás, amely a folyó évi városrendezési munkálatoknál merült föl. A három éves programra tehát *netto 620.000 koronát irányzott elő a tanács*.

Ezzel szemben a programba, hogy a tanács szavaival éljünk: mint *sürgősen* megoldandó tételek felveendőek lesznek a Kossuth Lajos-sugárut folytatólagos rendezése, a Kálvária-tér és a Szent István-tér rendezése és feltöltése, a köztisztasági telephez vezető utvonalak kikövezése és csatornázása, a Csongrádi-sugárut kikövezése, az Alsótiszapart rendezése és a többi . . .

Nézzük most meg, mibe kerülnek csak ezek a „sürgősen megoldandó tételek”, eltekintve minden egyébtől, eltekintve a satöbbitől, eltekintve még egy egész sereg rövid-hosszabb utca rendezésétől, pedig ezek miatt

gedte vissza Ájó Márton? . . . Hosszu utra, rengetegre . . . mi az a rengeteg? Én még sohase láttam . . . merre van az a rengeteg? . . . Ahol ti laktok? . . .

A pesti család menekült a hőség elől és elhatározták, hogy hűsölni falura mennek. Ezen a nyáron a liget nem volt elég, az anyagi erőpróbát vakmerően vállalta a család feje, a törvényszéki bíró. A gyerekeket is elkapta az utazás izgalma, Gyuri sokszor összebújt Ágnessel. A pesti gyerek el-elnézett a titkokat rejtő messzeség felé és ébredő esztét vad fantomok nyugtalanították. Rejtelmes érzések mozdultak meg benne és kicsiny testét belepte a forróság, ha rágondolt arra, amit elgondolni nem tudott, csak ködösen, regésen, a gyermek-fantázia lobbanó-elhunyó tüzzsínével sejdítgetni. Ágnes olyan volt, mint a megbolondult rigó és rákapott egy nótá-sorra. Egyre riogatta:

— Zöld erdőben terem a cifra kigyó . . .

Gyuri ült mellette, hallgatagon, nézte Ágnes, álmélkodó ábrázattal. Hirtelen megfogta a kezét:

— Te Ágnes, ugy-e te faluról való vagy?

— Az hát, a kisbíró lánya — felelt komolyan Ágnes.

— Az én apám is bíró, de én még sohasem voltam falun . . . te, Ágnes, milyen az a falu?

Ágnes fölszegte a fejét, egy keveset megbámulta a plafondot, aztán válaszolt:

— A falu az, ahonnan én gyöttem . . .

Gyuri egészen odabujt Ágneshez, belehajolt az arcába, úgy kérdezte:

— Te Ágnes, Ájó Márton is falun lakott?

A család vonatra ült, megtöltötték az egész fülkét. Amint kibujtak Pestből, a gyerekek Ágnessel kiállottak a folyosóra. A vonat rohant, zökkent, a kattogása, csörömpölése nagyon tetszett a gyerekeknek. Gyuri Ágnessel kibámszkodott az ablakon. Nem beszélgettek, mindkettőjüket egészen lefoglalta a sok kusza látnivaló, amik elsuhanak előttük. Sikszagon szántott a vonat, a szemhatárig mindenfelé buzatáblák ringtak. Gyuri megbámulta, hogy a magas táblákban emberek hajladóznak, ha pedig emelkednek, vilan valami a kezükben. Kíváncsiskodva, hosszan elnézte a fucsa embereket, aztán odafordult Ágneshez:

— Te Ágnes, mit csinálnak azok?

Ágnes rátapadt a szemével a buzatáblákra, csak odanézett és szűken válaszolt:

— Aratnak.

— Mi az, ami csillog a kezükben?

— Kasza.

Nem beszélgettek tovább, minden figyelmüket lekötötte, ami odakünn történik. Égő pipacstáblák vágódtak a tekintetük elé, másutt még nem érintették a buzát és olyan volt egy-egy darab föld, mintha kétrét hajló sárga őriások hajbókolának onnan feléjük; aztán más buzatáblák jöttek, ahol már learattak és az összedobott kévék mintha megkarolták volna egymást, mintha táncba kezde-

nének. Meleg, szagos szellők röpködtek be hozzájuk. Földek nyargaltak el földek után. Ágnes egyszer csak elkapta a Gyuri kezét. Felkiáltott:

— Nézd a, borju . . .

A rőtészörű, karcsu lábu állat megijedt a vonat zajától és iramodással rohant az anyja felé. Megbicsaklott, újra felszökkent, Ágnes topogott a lábával és kacagott. Oda-szólt Gyurinak:

— A mienk is most már meglesz . . .

— Micsoda?

— A borju.

— Hát nektek is van? . . .

— Van hát, tehenünk is, meg lovunk is . . .

Elhallgattak, elgondolkodtak. A vonat egyszerre csak megállott. A nagysága izgatottan parancsolgatott a szobalánynak, az Ágnesnek, de valahogyan a család mégis csak kiszállt. Kocsira ültek és behajtottak a faluba. Amikor leszálltak, Gyuri kíváncsiskodva nézegette a házacskákat és megkérdezte Ágnes:

— Ez a ful, Ágnes?

A kis parasztlány nagy kalapskatulyát cipelt, egészen eltakarta az arcát és Gyuri csak a szavát hallotta:

— Ez, de látnád csak a miénket . . .

A falu pompás örömeit kínált a pesti gyerekeknek. Tespedt vérüket felforraltta az éles, tiszta levegő és itt ugrálhattak, szaladgálhattak akármeddig, nem volt gát és nem volt házmaster, a réten pedig nem ólálkodott

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárminek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

kárpitos-üzlet

Kossut Lajos-sugárut 6. szám.